

REPUBLIKA HRVATSKA

Hrvatski zavod za socijalni rad

Područni ured Susedgrad

10090 Zagreb, Aleja Bologne 2

Klasa: UP/I-551-03/22-01/905

Urbr: 139-120-13/10-23-7

Zagreb, 28.06.2023.g

Dragutin Ježić
Česmičkog 10
10 000 Zagreb
mailom: djezic1@gmail.com

Predmet: KOSTREŠEVIĆ TOMISLAV, rođ. 21.09.1944.g. OIB: 57945791354

- odgovor, dostavlja se

Poštovani,

Obavještavamo Vas kako je Tomislav Kostrešević, rođ. 21.09.1944.g., OIB: 57945791354
PREMINUO dana 08.02.2023.g.

S poštovanjem,

y.d. voditelja
Ana Ščrbašić, dipl. socijalna radnica

Dragutin Ježić <djezic1@gmail.com>

Tomislav Kostrešević

Broj poruka: 2

Martina Leskovar <Martina.Leskovar@socskrb.hr>

28. lipnja 2023. u 15:11

Prima: Dragutin Ježić <djezic1@gmail.com>

Poštovani, u prilogu Vam dostavljamo dopis. Isprike na kašnjenju sa odgovorom.

Srdačan pozdrav,

Martina Leskovar, dipl.socijalna radnica

Odjel za odrasle osobe

Hrvatski zavod za socijalni rad

Područni ured Susedgrad

Aleja Bologne 2, Zagreb

Tel: 01 3454 038 ili 01 3454 039

(kućni 110)

 TOMISLAV KOSTREŠEVIĆ.pdf
300K

Dragutin Ježić <djezic1@gmail.com>

3. srpnja 2023. u 11:18

Prima: Martina Leskovar <Martina.Leskovar@socskrb.hr>

Poštovana, zahvaljujem na obavijesti i MOLIM Vas za informaciju da li je pokojni Kostrešević imao nasljednika i da li je provođena ostavinska rasprava, jer ukoliko postoje nasljednici, novac se ne može deponirati, a stečajni postupak treba dovršiti.

Unaprijed zahvaljujem i srdačno Vas pozdravljam.

Stečajni upravitelj:

Dragutin Ježić, dipl.iur.

Tel.091/898-7701

[Citirani tekst je skriven]

Dragutin Ježić <djezic1@gmail.com>

I-Gradnja d.o.o. u stečaju-Kostrešević Tomislav.

1 poruka

Dragutin Ježić <djezic1@gmail.com>

21. lipnja 2023. u 08:30

Prima: korisnik120@socskrb.hr

Poštovani, u vezi Vašeg dopisa Urbr. 534-120-13/10-22-5, od 22.12.2022., kojim sam obaviješten kamo izvršiti isplatu za imenovag, nakon završnog ročišta to nije bilo moguće, jer sam od račun. servisa obaviješten da im je u REGOSu rečeno da je stranka umrla.

Budući je imenovani u sustavu socijalne skrbi, 13.lipnja sam zamolio Vašu obavijest, pa kako odgovora nema, a sudu trebam podnijeti izvještaj radi donošenja odluke o eventualnom depozitu tih sredstava, molim PONOVO za obavijest da li je Kostrešević Tomislav, OIB:57945791354 i nadalje u Caritasovoj kući u Vrbovcu, odnosno da li je točno da je preminuo.

S poštovanjem,
Stečajni upravitelj:
Dragutin Ježić,dipl.iur.

Dragutin Ježić <djezic1@gmail.com>

I-Gradnja d.o.o. u stečaju-Kostrešević Tomislav.

1 poruka

Dragutin Ježić <djezic1@gmail.com>

13. lipnja 2023. u 12:53

Prima: Martina.Leskovar@socskrb.hr

Poštovana, u vezi Vašeg dopisa od 22.12.2022. pokušao sam izvršiti isplatu imenovanom, međutim knjigovodstvo me je obavijestilo da su putem agencije REGOS saznali da je Kostrešević Tomislav umro.

Kako je imenovani bio u Vašem sustavu, molio bih službenu informaciju o njegovoj smrti, kako bih mogao izvijestiti sud i novac položiti na sudski depozit do konačnog rješenja.

S poštovanjem,

Stečajni upravitelj:
Dragutin Ježić, dipl.iur.

REPUBLIKA HRVATSKA
CENTAR ZA SOCIJALNU SKRB ZAGREB
PODRUŽNICA SUSEDGRAD

10090 Zagreb, Aleja Bologne 2

Klasa: ~~UP/I~~-551-03/22-01/905

Urbr: 534-120-13/10-22-5

Zagreb, 22.12.2022.g

Dragutin Ježić
Česmičkog 10
10 000 Zagreb
mailom: djezic1@gmail.com

Predmet: KOSTREŠEVIĆ TOMISLAV, rođ. 21.09.1944.g. OIB: 57945791354

- odgovor, dostavlja se

Poštovani,

vezano za Vaš zahtjev u kojem nas se obavještava da je Tomislavu Kostreševiću kao stečajnom vjerovniku Presudom Županijskog suda u Splitu Gž R-845/2018-2 od 10.06.2019.g. dosuđen iznos od 59.483,00 kuna obavještavamo Vas kako je Tomislav Kostrešević, rođ. 21.09.1944.g. OIB: 57945791354 rješenjem ove Podružnice smješten u Caritasovu kuću za starije i nemoćne osobe Sv Camillo de Lellis, kolodvorska 123, 10 340 Vrbovec gdje se i trenutno nalazi.

Prema evidenciji ove Podružnice imenovani nije lišen poslovne sposobnosti.

Tomislav Kostrešević upoznat je sa postupkom i zahtjevom te je suglasan da se iznos dosuđen Presudom Županijskog suda u Splitu Gž R-845/2018-2 isplati na njegov tekući račun otvoren u Zagrebačkoj banci broj IBAN HR9523600003222735099.

U prilogu Vam dostavljamo potpisanu izjavu korisnika.

S poštovanjem,

Martina Leškovar, dipl. socijalna radnica

Predstojnica
Ana Ščrbašić, dipl. socijalna radnica

I.-GRADNJA d.o.o. u stečaju
Kuće, Sv. Fabijana 34
10410 VELIKA GORICA

n/r DRAGUTIN JEŽIĆ, stečajni upravitelj

U Zagrebu, 29. listopada 2019.g.

Poštovani kolega,

Ovim putem Vam dostavljam sljedeću dokumentaciju:

- Presuda Općinskog suda u Velikoj Gorici od 20.01.2017.g., posl.br.: P-742/11
- Presuda Županijskog suda u Splitu od 10.06.2019.g., posl.br.: GŽ R-845/18

S poštovanjem,

PLETIKOSA
ODVJETNIK IVO PLETIKOSA
Radnička cesta 30, 10000 Zagreb

REPUBLIKA HRVATSKA
SUDNOSTAVNA IZVODNA USTANOVA
U VELEKOJ GORICI
Ulica Matije Gupca

PRESDA

Opcinski sud u Velikoj Gorici u ime Republike Hrvatske po sudu toga suda Barčara Zastupnici u pravnoj stvari tužitelja Tomislava Kostreševića iz Zagreba, OIB: 57943791144, Alena grada Boluje 2, za tužbenog po punomoćniku Jaspi Rlatincu, odvjetniku iz Velike Gorice, protiv tuženika I- Gradnja d.o.o. Velika Gorica, Keće Sv. Fabijana 34, OIB: 32782955482, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave održane, dan 7. prosinca 2010. godine u naznačenoj punomoćnika tužitelja, temeljem odredbe čl. 135. st. 4 ZPP-a, dan 20. siječnja 2012. godine.

prevodio je

- I Dužan je tuženik I- Gradnja d.o.o. Velika Gorica, Keće Sv. Fabijana 34, u roku od 8 dana i pod prijetnjom ovih, isplatiti tužitelju Tomislavu Kostreševiću na ime razlike plaće iznos od 59.483,00 kuna sa zakonskim zateznim kamatama u visini eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanim za 5 postotnih poena, a od 1. kolovoza 2015. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunata za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, sve u roku 8 dana na iznos od:
- 20.884,00 kuna teku od 01. 01. 2008. godine pa do isplate,
 - 29.599,00 kuna teku od 01. 01. 2010. godine pa do isplate.
- II Odluži se dio tužbenog zahtjeva u iznosu od 27.303,00 kuna, s pripadajućim kamatama, a preko dosuđenog iznosa od 50.483,00 kuna navedenog u točki I izreke.
- III Dužan je tuženik u roku od 8 dana i pod prijetnjom ovih naknaditi tužitelju povećani parnični trošak u iznosu od 9.000,00 kuna.

Obrazloženje

Tužitelj u tužbi navodi da je bio zaposlenik tuženika u periodu od 01. 06. 2005. godine do 31. studenog 2009. godine. Tuženik nije tužitelju isplatio dio plaće u 2005. godini u iznosu od 4.454,00 kuna, u 2006. godini nije mu isplatio iznos od 13.785,00 kuna, u 2007. godini nije mu isplatio iznos od 9.064,00 kuna, u 2008. godini iznos od 20.884,00 kuna, i u 2009. godini iznos od 29.599,00 kuna odnosno ukupan iznos od 77.786,00 kuna.

Tuženik je u odgovoru na tužbu naveo da osporava tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti, pa da nema nikakvih dugovanja prema tužitelju, a na ročištu dana 13. listopada 2011. godine

zabijati. Tuženik nije stavio konkretan prijedlog glede tužbe, ali se iz sadržaja odgovora na tužbu može da iz čini zahtjev predlaže odbiti.

Tužbeni postupak sud je proveo dokaz uvidom i snimanjem u prvobitni izvorna dokaza (list 88 spisa), presliku radne knjižice (list 7-10 spisa), ličnicu potvrda (list 15 spisa), list 22-23 spisa, presliku fotografskih snimaka (list 44-45 spisa), predaju opravdane molbe svjedoka Tomislava Lukšića (list 64 spisa), uvidom svjedoka Jaze Buduira (list 67 i 68 spisa), stručne struke na kvalitetu redovnih i prekovremenih sati (list 87-90 spisa).

Tužbeni zahtjev tužitelja djelomično je osnovan.

Tuženik nije osporio da je tužitelj bio zaposlenik tuženika pa sud smatra da je to nepotrebno osporiti strankama.

Sporno je da li tužitelja pripada utuženi iznos s osnova redovnog i prekovremenog rada jer to nije sadržajno navedeno tijekom postupka.

Sud nije ocijenio iskaz svjedoka Jaze Buduira jer nije imao neporecivih saznanja o radnom sporu.

Iz iskaza svjedoka Tomislava Lukšića proizlazi da tužitelja zna jer je radio u trgovačkom obrtu svojih roditelja, a tužitelj je kamionom dovozio robu i to pretežno kukuruz za zbiljani, a oni su taj kukuruz dalje prodavali u trgovini. Znao ga je vidjeti u vednu u nekad i nedjeljom jer živi u blizini gdje je on stanovao, prao je kamion, znao je tovariti, a mislim da je kamion imao oznake I Gradnje. Vidio je da svojim privatnim vatrogasnim kombijem dovozio robu njima, naglašava faktura je bila od I Gradnje, u Kostreševic je samo vozio. Znao je otkriti tužiteljem na piće a on mu se jadao o pimo prekovremenih neplaćenih sati kod poslodavaca.

Sud cijeni navedeni iskaz svjedoka kao logičan i životno uvjerljiv, osobito jer se radi o svjedoku koji nije zainteresiran za ishod ovog parničnog postupka.

Sud nije saslušao tužitelja i zakonskog zastupnika tuženika, a sve temeljem čl. 268. st. 2. ZPP jer se bez opravdanog razloga nisu odazvali pozivu suda.

Ra pravim rješenjem od 12. studenog 2014. godine (list 72 spisa) riješeno je da se tuženiku I-Gradnja d.o.o. u roku od 8 dana dostavi poslovnu finansijsku dokumentaciju vezanu za isplatu i obračun plaća tužitelja kao i dokumentaciju vezanu za obračun radne i radne naloga, te svu ostalu poslovnu dokumentaciju vezanu za obračun plaća tužitelja i okolnost visine i opsega plaće za razdoblje od 01. lipnja 2005. godine do 10. kolovoza 2009. godine.

Na navedeno rješenje tuženik se oputio te mu je rješenjem od 28. kolovoza 2015. godine izrečena novčana kazna, ali usprkos navedenoj kazni i nadalje je odbijao postupiti po pravom rješenju.

Na prijedlog tužitelja sud je odredio izvođenje dokaza finansijsko-knjigovodstvenim dokumentacijom na okolnost postoji li potraživanje tužitelja prema tuženiku s osnove radnih i prekovremenih plaća, za redovni i prekovremeni rad, te ako postoji u kojem iznosu.

Iz nalaza i mišljenja vještaka proizlazi da vještak, prilikom izrade nalaza i mišljenja nije raspoloživo dokumentacijom zatraženom od Općinskog suda i od strane vještaka jer isti nije bio vjerodostojan nala i mišljenje te udovoljit razliku određenu prema izvješću izdatom od K. veljače 2016. godine. Sukladno potvrđama o visini dohotka izdatim od strane Ministarstva financija-porezna uprava te pod pretpostavkama

da je dohodak od nesamostalnog rada tužitelja ostvaren kod tuženika, da je tužitelj sukladno Zakonu o radu radio maksimalan broj zakonom dopuštenih prekovremenih sati (10 sati tjedno), da je cijena radnog sata iznosila 22,00 kuna neto, da postoji razlika u korist tužitelja između ukupno ostvarenog dohotka od nesamostalnog rada tužitelja za period 2005.-2009. godine prema potvrđama o visini dohotka izdatih od strane Ministarstva financija-porezna uprava i dohotka temeljenog na zakonskim pretpostavkama radnih i maksimalnih prekovremenih sati za period 2005. - 2009. godine.

Pod navedenim pretpostavkama vještak je utvrdio da je ostvareni dohodak od nesamostalnog rada za 2005. godinu iznos od 23.064,60 kuna, za 2006. godinu iznos od 51.506,00 kuna, za 2007. godinu iznos od 43.636,00 kuna, za 2008. godinu iznos od 45.456,00 kuna, za 2009. godinu iznos od 45.456,00 kuna ili ukupno iznos od 208.972,60 kuna, a dohodak temeljem zakonskih propisa za 2005. godinu iznosi 34.100,00 kuna, za 2006. godinu iznosi 57.200,00 kuna, za 2007. godinu iznosi 49.500,00 kuna ili ukupno iznos od 255.200,00 kuna, dok se razlika za 2005. godinu u iznosu od 11.035,40 kuna, za 2006. godinu u iznosu od 5.840,00 kuna, za 2007. godinu u iznosu od 13.564,00 kuna, za 2008. godinu u iznosu 11.744,00 kuna i za 2009. godinu u iznosu od 4.044,00 kuna ili sveukupno 46.227,40 kuna.

Predmetni nalaz i mišljenje dostavljen je strankama uz dopis i upozorenje da ukoliko ne ocituju u roku od 15 dana, smatrat će se da nemaju primjedbi. Dostavnicе za navedeni dopis se nalaz i mišljenje prileže na početni list 104 spisa.

Sud u cijelosti prihvaća navedeni nalaz i mišljenje jer je logičan i uvjerljiv te dan od osobe koja raspolaže stručnim znanjima, a stranke nisu stavljale primjedbi na navedeni nalaz i mišljenje.

Uzimate se da čl. 81. st. 1. Zakona o radu (NN br. 38/1995, 54/1995, 65/1995, 102/1998, 17/2001, 82/2001, 114/2003, 142/2003, 123/2003, 30/2004, 68/2005, 94/2009 u daljnjem tekstu ZOR), određuje da se plaća se isplaćuje nakon obavljenog rada, a čl. 84. istog zakona određuje da za otežane uvjete rada, prekovremeni i noćni rad te za rad nedjeljom, blagdanom ili nekim drugim danom za koji je zakonom određeno da se ne radi, radnik ima pravo na povećanu plaću.

Ostavljeni nalaz i mišljenje vještaka, a na koji stranke nisu imale primjedbi, te iskaz izjavu svjedoka Tomislava Lukšića, te činjenicu da je tužitelj zaista radio prekovremeno, a kako je isti u svjedočanstvu ovaj sud zaključuje da je tužitelj zaista radio prekovremeno, a kako je isti u svjedočanstvu navodio i mjelom postupka te u opsegu kao je to izneseno u nalazu i mišljenju vještaka.

Tužitelj opravdano potražuje zatezne kamate na neisplaćeni dio plaće budući da sukladno čl. 29. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08 u daljnjem tekstu ZOO) dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze dužuje, pored glavnice, i zatezne kamate.

1
 1961 10 10 P 117 2013 24
 1961 10 10 P 117 2013 24
 1961 10 10 P 117 2013 24
 1961 10 10 P 117 2013 24
 1961 10 10 P 117 2013 24
 1961 10 10 P 117 2013 24

Teret dokaza da je izvršio isplatu utuženog potraživanja tužitelja leži na tuženiku kao poslodavcu (radnik ne može dokazivati negativna činjenica) koji tijekom postupka nije dostavio nikakav dokaz na navedenu okolnost.

Sukladno naprijed iznesenom sud je utvrdio osnovanost potraživanja tužitelja i temeljem čl. 9. ZOO koji određuje da je sudionik u obveznom odnosu dužan ispuniti svoju obvezu i odgovoran je za njezino ispunjenje, naložio tuženiku ispunjenje dijela utuženih tražbina kako je odlučeno u toč. I izreke.

U odnosu na istaknuti prigovor zastare valja reći da ZOR u čl. 131. određuje da ako ovim ili drugim zakonom nije drukčije određeno, potraživanje iz radnog odnosa zastarjeva za tri godine, pa sud smatra da su sva potraživanja tužitelja s osnova prekovremenog rada iz 2005., 2006. i 2007. godine zastarjela, stajedom čega je tužbeni zahtjev u iznosu od 27.501,00 kuna valjalo odbiti i odlučiti kao u izreci pod toč. II.

Odluka o parničnim troškovima temelji se na odredbi čl. 154 st. 1. ZPP-a, a tužitelj se kao opravdani priznati troškovi koji se odnose na sastav tužbe od 11. siječnja 2011. godine u iznosu od 1.000,00 kuna, zastupanje na raspravi dana 3. listopada 2011. godine u iznosu od 600,00 kuna, dana 17. travnja 2012. godine u iznosu od 1.000,00 kuna, dana 17. ožujka 2013. godine u iznosu od 1.000,00 kuna, dana 27. kolovoza 2013. godine u iznosu od 1.000,00 kuna, dana 05. ožujka 2014. godine u iznosu od 1.000,00 kuna, dana 12. studenog 2014. godine u iznosu od 1.000,00 kuna, dana 08. veljače 2016. godine u iznosu od 1.000,00 kuna, dana 07. prosinca 2016. godine u iznosu od 1.000,00 kuna te je naložio tuženiku nadoknaditi iznomena parnične troškove u iznosu od 9.000,00 kuna, a kako je odlučeno u toci III izreke.

1. Veljkoručica, 20. siječnja 2017. godine

SUDAC
 BERISLAV ZANINOVIC

Uputa o pravnom lijeku
 Protiv ove presude stranka može objaviti žalbu u roku 8 dana od dana primitka
 izvornog presude. Žalba se podnosi u 4 ostavljena primjerka putem ovog suda na nadležni
 Županijski sud.

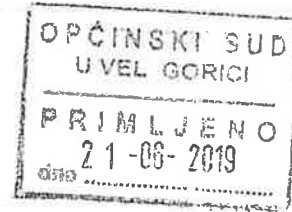
U
 Presuda nepravomoćna
 2. dana pun. tužitelja
 pun. tuženiku

20 P-742/11

Poslovni broj: Gž R-845/2018-2

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKI SUD U SPLITU

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Županijski sud u Splitu po sutkinji Mariji Šimičić, u pravnoj stvari tužitelja Tomislava Kostreševića iz Zagreba, Aleja grada Bolonje 2, OIB: 57945791354, kojeg zastupa punomoćnik Josip Klafurić, odvjetnik u Velikoj Gorici, protiv tuženika I-GRADNJA d.o.o., Velika Gorica, Kuće, Sv. Fabijana 34, OIB: 32782935482, radi isplate, odlučujući o žalbama stranaka protiv presude Općinskog suda u Velikoj Gorici, poslovni broj 3 P-742/2011-24 od 20. siječnja 2017., 10. lipnja 2019.,

presudio je:

I. Odbija se žalba tužitelja kao neosnovana i potvrđuje se presuda Općinskog suda u Velikoj Gorici, poslovni broj 3 P-742/2011-24 od 20. siječnja 2017. u pobijanom dijelu pod točkom II. izreke, kojim je odbijen dio njegovog tužbenog zahtjeva.

II. Odbija se žalba tuženika kao neosnovana i potvrđuje se presuda Općinskog suda u Velikoj Gorici, poslovni broj 3 P-742/2011-24 od 20. siječnja 2017. u pobijanom dijelu pod točkom I. izreke, kojim je prihvaćen dio tužbenog zahtjeva tužitelja.

III. Odbijaju se žalbe stranaka kao neosnovane i potvrđuje se presuda Općinskog suda u Velikoj Gorici, poslovni broj 3 P-742/2011-24 od 20. siječnja 2017. u pobijanom dijelu pod točkom III. izreke, koji sadrži odluku o troškovima postupka.

Obrazloženje

Prvostupanjskom presudom prihvaćen je tužbeni zahtjev tužitelja te je naloženo tuženiku da mu isplati na ime razlike plaće iznos od 50.483,00 kuna s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, kako je sve to pobliže navedeno u izreci presude (točka I. izreke). Istom presudom odbijen je dio tužbenog zahtjeva za iznos od 27.303,00 kuna sa zatraženim kamatama, a preko dosuđenog iznosa od 50.483,00 kuna navedenog u točki I. izreke (točka II. izreke).

Odlukom o troškovima postupka obavezan je tuženik naknaditi tužitelju parnični trošak u iznosu od 9.000,00 kuna (točka III. izreke).

Tužitelj je pobija u dijelu pod dijelu pod točkom II. izreke, kojim je odbijen dio njegovog tužbenog zahtjeva, kao što je pobija i u dijelu pod točkom III. izreke, koji sadrži odluku o troškovima postupka, zbog svih žalbenih razloga iz odredbe članka 353. stavka 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11.-pročišćeni tekst, 25/13. i 89/14. – u daljnjem tekstu: ZPP), s prijedlogom da se prvostupanjska presuda u tom dijelu preinači tako da se prihvati u cijelosti tužbeni zahtjev, podredno, da se ukine i predmet u tom dijelu vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

Tuženik prvostupanjsku presudu pobija u dijelu pod točkom I. izreke, kojim je prihvaćen dio tužbenog zahtjeva tužitelja, kao što je pobija i u dijelu pod točkom III. izreke, koji sadrži odluku o troškovima postupka, zbog svih žalbenih razloga iz odredbe članka 353. stavka 1. ZPP-a, s prijedlogom da se ukine i predmet u tom dijelu vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

Tužitelj nije podnio odgovor na žalbu tuženika, dok je tuženik u odgovoru na žalbu tužitelja osporio sve žalbene navode.

Žalbe nisu osnovane.

Prema odredbi članka 365. stavak 2. ZPP-a drugostupanjski sud ispituje prvostupanjsku presudu u granicama razloga navedenih u žalbi pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točka 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava. Pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točke 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a, ovaj sud nije našao da bi prvostupanjski sud počinio bilo koju od navedenih povreda.

Nije počinjena ni bitna povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točka 11. ZPP-a, na koju upućuju stranke jer je izreka pobijane presude jasna i razumljiva te ne proturječi sama sebi ni razlozima presude. Presuda sadrži razloge o odlučnim činjenicama koji nisu nejasni ni nerazumljivi, te nema proturječnosti između razloga presude i sadržaja izvedenih dokaza pa se može ispitati zakonitost i pravilnost presude.

Činjenično stanje u prvostupanjskom postupku je pravilno i potpuno utvrđeno i nije dovedeno u sumnju navodima žalbe, pa je neosnovan i žalbeni razlog stranaka pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanje.

Predmet ovoga spora je zahtjev tužitelja da mu tuženik isplati utuženi iznos s osnove prekovremenog i redovnog rada za 2005., 2006., 2007., 2008. i 2009.

Prvostupanjski sud djelomično je prihvatio tužbeni zahtjev nakon što je u postupku utvrdio da je tužitelj bio radnik tuženika kroz navedene godine, da iz iskaza svjedoka Tomislava Lukšića proizlazi da tužitelja poznaje jer je ovaj svjedok radio u trgovini trgovačkog obrta, kojem je tužitelj kamionom dovezio robu i to pretežito kukuruz za ishranu, koji su oni dalje prodavali u trgovini, a kamion kojim je dovezio robu da je imao oznaku tuženika, s time što je iskazao i da je znao otići s tužiteljem na piće kada mu se on jadao da ima dosta prekovremenih stati koje mu tuženik nije platio te da iz nalaza i mišljenja vještaka za financije i knjigovodstvo proizlazi kako tuženik tužitelju na ime prekovremenog i

Na temelju navedenog, prvostupanjski sud smatrao je da su sva potraživanja tužitelja za 2005., 2006. i 2007. zastarjela u smislu odredbe članka 131. Zakona o radu ("Narodne novine", broj 38/95., 54/95., 64/95., 65/95., 102/98., 17/01., 82/01., 114/03., 123/03., 30/04., 142/03., 68/05. – u daljnjem tekstu: ZR-a), zbog čega je za te godine odbio tužbeni zahtjev tužitelja za ukupni iznos od 27.303,00 kuna, dok je zahtjev za iznos od 50.483,00 kuna prihvatio, pozivajući se na odredbe članka 81. stavka 1. ZR-a, skupa s pripadajućim zateznom kamatama na temelju odredbi članka 29. stavka 1. i 2. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 35/05., 41/08., 125/11., 78/15. – u daljnjem tekstu: ZOO).

Pri tome je prvostupanjski sud naveo da je teret dokaza na tuženiku kao poslodavcu da je izvršio isplatu utuženog iznosa tužitelju, a što da tuženik u ovom postupku nije dokazao.

Navedena utvrđenja i zaključke prvostupanjskog suda u cijelosti prihvaća i ovaj žalbeni sud, a ni žalbenim navodima stranaka nisu dovedeni u sumnju.

Stoga, neosnovano tužitelj žalbom pobija prvostupanjsku presudu u dijelu kojim je odbijen dio njegovog tužbenog zahtjeva, pritom tvrdeći da je u ovom slučaju trebalo primijeniti zakon koje je vrijedio u trenutku donošenja prvostupanjske presude, a koji je povoljniji za tužitelja.

U konkretnom slučaju odbijen je dio tuženog zahtjeva tužitelja koji se odnosi na potraživanje za 2005., 2006. i 2007. iz razloga što je pravilno prvostupanjski sud zaključio da je to potraživanje tužitelja zastarjelo u smislu odredbe članka 131. ZR-a, kojom je propisano da ako ovim ili drugim zakonom nije drugačije određeno, potraživanje iz radnog odnosa zastarijeva za tri godine.

Budući da je tužba u ovoj pravnoj stvari podnesena 11. srpnja 2011., to je očito da je potraživanje za naznačene godine zastarjelo na temelju odredbe članka 131. ZR-a i da se na potraživanje tužitelja za 2005., 2006. i 2007. ne može primijeniti završna odredba članka 232. stavka 2. Zakona o radu ("Narodne novine", broj 93/14. i 127/17.), kojim je propisano da se odredbe ovoga Zakona o zastari potraživanja, neće primjenjivati na potraživanja iz radnog odnosa radnika, kojima je rok zastare od tri godine istekao prije stupanja na snagu ovoga Zakona. Kako je taj Zakon o radu stupio na snagu 7. kolovoza 2014., to je rok zastare od tri godine za potraživanje tužitelja za 2005., 2006. i 2007. istekao prije nego što je stupio na snagu navedeni Zakon pa se isti na potraživanje tužitelja za te godine ne može primijeniti.

Inače, ni tuženik žalbenim navodima ocjenu svih izvedenih dokaza ničim nije doveo u sumnju jer je prvostupanjski sud dao jasne i valjane razloge o tome zašto je prihvatio dio tužbenog zahtjeva tužitelja, koje razloge kao pravilne prihvaća i ovaj drugostupanjski sud, dok se u odnosu na nove činjenice i novu dokumentaciju koja je priložena uz žalbu ističe da ih ovaj drugostupanjski sud ne može cijeliti, s obzirom na to da je odredbom članka 352. stavkom 1. ZPP-a, propisano da se u žalbi ne mogu iznositi nove činjenice niti predlagati novi dokazi, osim ako se oni odnose na bitne povrede odredaba parničnog postupka zbog kojih se žalba može izjaviti, a o čemu je u konkretnom slučaju nije riječ.

Kako je tužitelju postavio tužbeni zahtjev prema sačinjenom nalazu i mišljenju vještaka za financije i knjigovodstvo, to je pravilno postupio prvostupanjski sud kada mu je dosudio iznos od 50.483,00 kuna, skupa s pripadajućim kamatama, kao što je pravilno postupio i kada je odbio dio tužbenog zahtjeva za iznos od 27.303,00 kuna jer je ovo potraživanje tužitelja zastarjelo.

Pravilna je i odluka o troškovima postupka jer se ista temelji na odredbi članka 154. stavka 1. ZPP-a, s time što je ni stranke posebnim žalbenim navodima ne pobijaju.

S obzirom na navedeno, valjalo je na temelju odredbe članka 368. stavka 1. ZPP-a, odbiti žalbe stranaka kao neosnovane te potvrditi pobijanu prvostupanjsku presudu u pobijanim dijelovima i odlučiti kao u izreci ove presude.

U Splitu 10. lipnja 2019.

Sutkinja:

Marija Šimičić, v.r.

Za točnost otpravka-ovlašteni službenik:

Zlata Brdar

